

сжбрани от други родолюбиви бжлгари, той открил пжрвото добре наредено бжлгарско училище в гр. Габрово. На свои разноски изпратил в гр. Букурещ отца Неофита Рилски, пжрвия бжлгарски учител, за да се запознае с уредбата на румжнските училища.

В Габровското училище се изучили много бжлгарчета. Повечето от тях станали учители по другите градове на Бжлгария. Села и градове се надпреварвали да си откриват училища и да учат децата си на бжлгарски. В скоро време бжлгарския народ се свестил.

След откриване на училището, Априлов се заловил да пише книги на бжлгарски. До края на живота си той не престанал да се грижил за напреджка на Габровското училище, всяка година му изпращал парична помощ, а след смжртта си му завещал всичкото си бога ство.

Д. Ч.

КОВАЧИ

С тежки чукове в ржката
Силно бием железата.
Денем, нощем, без да спрем,
Ний коvem, коvem, коvem!

Ето пладне наближава,
За почивка знак се дава.
А пжк ние, без да спрем,
Все коvem, коvem, коvem!

Скри се слжнце зад балкани,
Веч за сжн се всеки кани.
Само ние, без да спрем,
Все коvem, коvem, коvem!

Пот се рони от челата,
Ние с чукове в ржката
Все коvem, коvem, коvem.
Тжй живеем, тжй и мрем.

С. Дринов.